

Sygn. akt VII U 940/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Graczyk

Protokolant: Marcin Kamionowski

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2014 r. w Warszawie

sprawy W. A.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o rentę socjalną

na skutek odwołania W. A.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 14 marca 2013 r. znak: (...)

1. oddala odwołanie;
2. przyznaje adwokatowi M. G. kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł podwyższona o stawkę podatku VAT tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu ze środków Skarbu Państwa – kasa Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie.

Sygn. akt VII U 940/13

UZASADNIENIE

Ubezpieczona W. A. w dniu 12 kwietnia 2013r. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 14 marca 2013r. znak (...), na mocy, której organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do renty socjalnej. Odwołująca podniosła, że zaskarżona decyzja zawiera błędne ustalenie stanu faktycznego sprawy mające istotny wpływ na treść zaskarżonego rozstrzygnięcia poprzez przyjęcie, że stopień naruszeń sprawności organizmu odwołującej się nie implikuje orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu odwołania W. A. wskazała, że od stycznia 1995r. leczyła się w Centrum (...) z rozpoznaniem (...) i hipoplazji tętnicy płucnej. Nadto u odwołującej wykryto zwężenie drogi prawej komory serca, co skutkuje drętwieniem kończyn, zasłabnięciami i zawrotami głowy oraz męczeniem się, co w konsekwencji uniemożliwia podjęcie jakiegokolwiek pracy (odwołanie k. 2-3 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie, wniósł na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. o jego oddalenie. W uzasadnieniu podniesiono, że W. A. nie jest całkowicie niezdolna do pracy, zatem nie spełnia przesłanek z ustawy o rencie socjalnej (odpowiedź na odwołanie k. 19 a.s.).

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W. A., ur. (...), w dniu 17 stycznia 2013r. złożyła wniosek o przyznanie renty socjalnej (k. 1-5 a.r.).

W toku postępowania ubezpieczona została skierowana na badanie do lekarza orzecznika ZUS, który orzeczeniem z dnia 12 lutego 2013r. nie stwierdził u badanej całkowitej niezdolności do pracy (k.9 a.r.).

W związku z wniesionym sprzeciwem od powyższego orzeczenia, sprawa została przekazana do rozpatrzenia przez komisję lekarską ZUS, która orzeczeniem z dnia 13 marca 2013r. również nie uznała badanej za całkowicie niezdolną do pracy (k.21 a.r.).

W oparciu o powyższe orzeczenia, Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. decyzją z dnia 14 marca 2013r., znak: (...), odmówił ubezpieczonej prawa do renty socjalnej (decyzja k.23 a.r.).

Od niekorzystnej decyzji organu rentowego W. A. złożyła odwołanie inicjując tym samym niniejsze postępowanie (k.2-3 a.s.).

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w toku postępowania dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych specjalistów: kardiologa i okulisty, celem ustalenia czy ubezpieczona jest całkowicie niezdolna do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, ponadto ustalenia czy ta niezdolność ma charakter trwały, czy okresowy oraz kiedy powstała i na jaki okres (k.22 a.s.).

Biegły lekarz okulista dr n. med. R. S. w opinii z dnia 06 czerwca 2013r. po zapoznaniu się z dokumentacją sądowno-lekarską i po zbadaniu, rozpoznał u odwołującej wadę wzroku przejawiającą się w obniżeniu ostrości wzroku małego stopnia w oku prawym wynikające z niedowidzenia o charakterze wrodzonym. Jak i nieznacznie obniżoną ostrość wzroku do bliży w oku prawym, prawidłową w oku lewym. W ocenie biegłego stan narządu wzroku wnioskodawczyni jest dobry, a wada wzroku ma miejsce od dzieciństwa i nie powinna ulec istotnym zmianom w przyszłości. Biegły sądowy uznał, że wnioskodawczyni nie jest osobą niezdolną do wykonywania pracy z przyczyn okulistycznych. Ponadto W. A. może pracować w każdym zawodzie i na każdym stanowisku, gdzie nie jest wymagane widzenie obuocne i jest możliwość stosowania korekcji okularowej do dali i do bliży (opinia k.36 a.s.).

Biegły lekarz kardiolog dr n. med. J. K. w opinii z dnia 20 czerwca 2013r. po zapoznaniu się z dokumentacją sądowno-lekarską oraz po zbadaniu odwołującej, stwierdził, że W. A. była wielokrotnie hospitalizowana w związku z wrodzoną wadą serca. W maju 1995r. w Centrum (...) rozpoznano u niej (...), napady anoksemiczne z hipoplazją prawej tętnicy płucnej oraz z nieprawidłowym spływem żył płucnych. W konsekwencji czego, wykonano u ubezpieczonej operację zespolenia B.-T.. W grudniu 1997r. wykonana została operacja całkowitej korekty wrodzonej wady serca z założeniem stentu do prawej tętnicy płucnej. Natomiast w sierpniu 2008r. wykonano zabieg polegający na poszerzeniu metodą przezskórną stentu w prawej tętnicy płucnej dolno-płatowej. W ocenie biegłego sądowego obecnie odwołująca prezentuje stan dobrego odżywiania oraz prawidłowych warunków fizycznych. W wykonywanych dodatkowych badaniach radiogram klatki piersiowej wykazał nieco powiększoną sylwetkę serca oraz uwypuklony pień płucny (płuca bez zastoju). Kontrolny echokardiogram uwidoczniał wymiar poprzeczny serca w normie, zwężenie drogi odpływu z prawej komory z przyspieszeniem przepływu krwi w tętnicy płucnej i gradientem ciśnień 74 mm Hg. Spoczynkowy elektrokardiogram wykazuje blok prawej odnogi pęczka H.. W 24-godzinnym zapisie elektrokardiogramu wykazano sporadyczne ekstrasystolie komorowe bez nadkomorowych. Biegły sądowy nie stwierdził jawnych objawów niewydolności serca. Zdaniem biegłego sądowego wykonane zabiegi operacyjne umożliwiły ubezpieczonej prawidłowy rozwój fizyczny oraz normalne funkcjonowanie jako uczennicy Liceum Ogólnokształcącego. W ocenie biegłego odwołująca z przyczyn kardiologicznych nie spełnia kryteriów całkowitej niezdolności do pracy (opinia k.43 a.s.).

W piśmie skierowanym do Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 10 grudnia 2013r. pełnomocnik odwołującej wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji ZUS oraz powołanie kolejnego biegłego sądowego z dziedziny

kardiologii, celem stwierdzenia czy stopień naruszeń sprawności organizmu odwołującej się winien skutkować orzeczeniem o jej całkowitej niezdolności do pracy (pismo k.92-93 a.s.).

W opinii uzupełniającej z dnia 20 grudnia 2013r. biegły sądowy dr n. med. J. K. po zapoznaniu się z dodatkową dokumentacją lekarską dotyczącą W. A., otrzymaną z Centrum (...) (dotyczącą okresu od stycznia 1995r. do września 2010r.), stwierdził, że w pełni podtrzymuje i potwierdza wnioski w wydanej przez siebie opinii z dnia 20 czerwca 2013r. Biegły sądowy stwierdził, że okoliczność zakwalifikowania odwołującej do kształcenia specjalnego oraz fakt, że była ona w lipcu 2006r. rehabilitowana, a w marcu 2011r. otrzymała z tego tytułu dofinansowanie celem uczestnictwa w turnusie rehabilitacyjnym nie ma istotnego znaczenia w sprawie. Nadto ucząca się w Liceum Ogólnokształcącym odwołująca jest prawidłowo rozwinięta fizycznie i umysłowo, a to czy zostanie poddana kolejnym zabiegom poprawiającym przepływ przez tętnice płucne okaże się w przyszłości (opinia uzupełniająca k. 112-113 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach rentowych. Zdaniem Sądu Okręgowego powyżej przytoczone dokumenty, w zakresie, w jakim Sąd Okręgowy oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Dokumenty te nie były przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem wynikające z treści tych dokumentów okoliczności należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

Sąd Okręgowy podzielił opinie biegłych lekarzy sądowych powołanych w sprawie, gdyż zostały wydane w oparciu o wyniki badań odwołującej, są one wyczerpujące oraz sporządzone w sposób jasny i logiczny. Nadto biegli lekarze są specjalistami w swoich dziedzinach, posiadającymi bogatą wiedzę medyczną i wieloletnie doświadczenie zawodowe.

Na podstawie opinii biegłych sądowych, Sąd Okręgowy ustalił, że ubezpieczona W. A. nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu Okręgowego, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia.

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie zważył, co następuje:

Odwołanie W. A. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 14 marca 2013r. znak (...) jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej (tekst jedn. Dz. U. z 2013r, poz. 982; zm.: poz.1650) świadczenie to przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

1. przed ukończeniem 18. roku życia;
2. w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25. roku życia;
3. w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Dla dokonania oceny rzeczywistego stanu zdrowia ubezpieczonej W. A., Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów: kardiologa i okulisty.

Sporządzone opinie biegłych są merytoryczne, kompetentne, logiczne, a postawione w nich wnioski są prawidłowo uzasadnione. Ich sporządzenie było poprzedzone zapoznaniem się przez biegłych sądowych z dokumentacją lekarską i aktami sprawy. Są one kompletne, należyście uzasadnione, w tym również poprzez odwołanie się do dostarczonej dokumentacji medycznej stwierdzającej przebieg choroby. Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do podważenia opinii biegłych sądowych, zaś poczynione przez nich ustalenia, co do stanu zdrowia odwołującej przyjął za własne.

Z opinii biegłych sądowych wynika jednoznacznie, że W. A. nie spełnia wymogów określonych w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej, warunkujących przyznanie dochodzonego świadczenia. Należy

podkreślić, iż przesłanką nabycia prawa do renty socjalnej w zakresie odwołania jest ustalenie całkowitej niezdolności do pracy. Opinie biegłych są zgodne co do faktu, iż odwołującej nie można uznać za całkowicie niezdolną do pracy.

Nie ulega wątpliwości, że odwołująca W. A. cierpi m.in. na wrodzone wady rozwojowe przegród serca (...), częściowo nieprawidłowy spływ żył płucnych, jak i wadę wzroku, jednakże powyższe schorzenia nie powodują u niej całkowitej niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 12 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U z 2002r., nr 163, poz.1349, z późn. zm) przyznał adwokatowi M. G. kwotę 60 zł (sześćdziesięciu złotych) podwyższona o stawkę podatku VAT tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu ze środków Skarbu Państwa.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy stwierdził, że ubezpieczona nie spełnia warunków do przyznania prawa do renty socjalnej i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie W. A. od zaskarżonej decyzji organu rentowego.

(...)